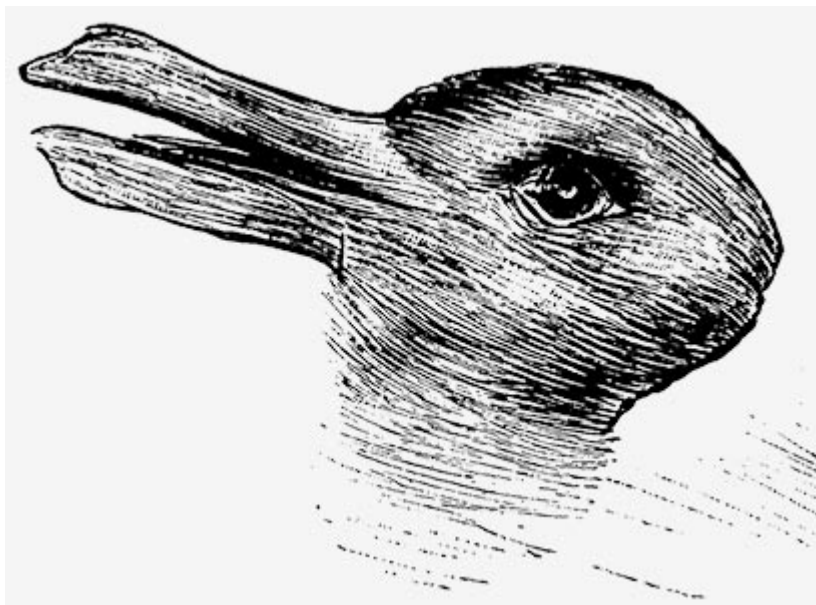

Vårt nationella trauma

Mordet på Olof Palme är ett nationellt trauma som fortsätter att paralysera oss. Nu när det har kommit ytterligare en bok, *Den sista boken om mordet på Olof Palme*, av **Jon Jordås** som reder ut ett ganska okänt spår, får jag filosofiska tankar om hur komplex vår värld är. Om det i varje givet ögonblick finns så många kopplingar att det kan leda i rakt motsatta riktningar och ändå uppfattas som lika trovärdiga.

När jag läste religionspsykologi förekom ofta **Wittgensteins** bild av ank-haren. Vi har ett antal aspekter som är kända för oss och samtidigt en rad andra aspekter som är okända. Där fyller vår hjärna i tomrummen för att vår bild ska bli meningsfull. Är de fragmentariska intrycken vi känner till en anka (Gud finns) eller en hare (Gud finns inte)? Vi vet inte eftersom vi inte kan se strecken under huvudet som bildar kroppen.

Är det en hare eller en anka? Ja det beror på hur vi tittar. I utredningen efter mordet på Olof Palme framträder samma delade uppfattningar. Det vi känner till om händelseförloppet, att det var så många okända tillfälligheter som ledde till att Palme befann sig i korsningen mellan Tunnelgatan och Sveavägen just då, har resulterat i otaliga motsatta spår. Och jag tror

inte att det är några dumskallar som har ägnat sig åt dem. Okej, det finns ett par ganska vilda teorier, men om vi bortser från dem och de större, internationella konspirationerna och ser på teorin om en ensam gärningsman som av en slump råkar få syn på Olof Palme, då finns det ändå rätt många uppgifter som leder ut i olika spår och alla kan inte vara sanna.

Var gärningsmannen en anka (Christer Pettersson) eller var det en hare (Skandiamannen)? Än i dag är det rätt många, även inom polisen, som är övertygade om Christer Petterssons skuld. Uppgifterna var trots allt så underbyggda att det ledde till åtal. Samtidigt har på senare tid teorin om Skandiamannen övertygat väldigt många, inte minst den senaste åklagaren som pekar ut Skandiamannen och lägger ner hela Palmeutredningen. Men många andra har inte blivit övertygade av någon av dem. I utkanten av utredningen har det funnits ett annat spår, Christer A, som precis som det mesta andra slarvades bort i kaoset av olika teorier och chefer. Den 28 februari 1986 vid kl.23:20 ska det alltså ha funnits minst tre kroppsmässigt liknande män i liknande kläder som alla på olika sätt hade tillgång till en Smith & Wesson 357 Magnum-revolver i direkt närhet till biografen Grand, som alla hade åtminstone skenbara motiv att skjuta Olof Palme och som efter mordet beter sig tillräckligt misstänkt för att intresset för dem inte ska avta. Kanske fanns det även en fjärde man, den riktiga mördaren.

Precis som i de andra spåren är det en hel del märkliga omständigheter kring Christer A som gör att bitarna tycks falla på plats igen. Han beter sig inte som man kan förvänta sig av någon som är oskyldig och blir kontaktad av polis i ett så allvarligt ärende som mord på en statsminister utan han börjar direkt obstruera. I dag är Christer A:s licensierade Smith & Wesson 357 Magnum den enda kända revolvren i Stockholmsområdet som inte har provskjutits eftersom den är försvunnen med en obegriplig förklaring. Det går att dra

streck mellan kända punkter i utredningen och med lite hjälp framträder en bild, men så länge vi saknar strecken som bildar kroppen under huvudet så förblir frågan om gärningsmannen var en anka eller en hare eller kanske en giraff eller struts.

Oräkneliga böcker har skrivits om mordet under de snart fyrtio år som passerat. **Jon Jordås** lyckas redovisa sin bild på etthundrasjuttio sidor. Avsnitten är korta, som vykort. Om luddigt fluff i mordutredningen rensas bort i pärmarna så är kanske dessa sidor allt som återstår. Det är inte särskilt troligt att detta blir den sista boken om mordet. Att spekulera i det ouppklarade statsministermordet har för ganska många människor blivit mål och mening i livet och nu när allt material kan begäras ut så lär vi få se nya teorier.

Hans Karlsson

Den sista boken om mordet på Olof Palme

Jon Jordås

Natur & Kultur

DEN
SISTA
BOKEN
Jon Jordås OM
MORDET
PÅ OLOF
PALME

NATUR &
KULTUR